

ข้อมูลพื้นฐาน

สาธารณรัฐสิงคโปร์ (The Republic of Singapore)

1. ข้อมูลทั่วไป

1.1 ลักษณะทางภูมิศาสตร์

สิงคโปร์ตั้งอยู่บนตำแหน่งยุทธศาสตร์โดยเป็นศูนย์กลางการคมนาคมทางเรือของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีขนาดพื้นที่ดิน 699.0 ตารางกิโลเมตร (2548) ซึ่งประกอบด้วยเกาะใหญ่ 1 เกาะ และเกาะขนาดเล็ก 58 เกาะ เกาะใหญ่ยาว 42 กิโลเมตร กว้าง 23 กิโลเมตร ความยาวชายฝั่ง 138 กิโลเมตร ทิศเหนือ ติดมาเลเซีย (Johor Bahru) ทิศตะวันออก ติดทะเลจีนใต้ ทิศตะวันตก ติดมาเลเซีย และช่องแคบมะละกา และทิศใต้ ติดช่องแคบมะละกา

ภูมิประเทศ ภาคกลางและภาคตะวันตกเป็นเนินเขา ซึ่งเนินเขาทางภาคกลางเป็นเนินเขาที่สูงที่สุดของประเทศ (165 เมตร) เป็นต้นกำเนิดของแม่น้ำสายสำคัญของสิงคโปร์ และภาคตะวันออกเป็นที่ราบต่ำ ชายฝั่งทะเลมักจะต่ำกว่าระดับน้ำทะเล ต้องมีการถมทะเล

สภาวะอากาศ อากาศร้อนชื้น และฝนตกตลอดทั้งปี

เมืองหลวง กรุงสิงคโปร์

เวลาท้องถิ่น GMT + 8 (เร็วกว่าประเทศไทย 1 ชั่วโมง)

1.2 ประชาชน

จำนวนประชากร ในปี 2549 มีประชากรจำนวนประมาณ 4.48 ล้านคน

เชื้อชาติ เชื้อชาติจีนร้อยละ 76 มาเลย์ร้อยละ 14 อินเดียร้อยละ 8.3 และอื่น ๆ ร้อยละ 1.7

อัตราการเพิ่มของประชากร 3.3 เปอร์เซ็นต์

ความหนาแน่นของประชากร 6,009 คนต่อตารางกิโลเมตร (2548)

ภาษา ภาษาประจำชาติ คือ ภาษามาเลย์

ภาษาที่ใช้เป็นทางการคือ ภาษาอังกฤษ

ภาษาราชการมี 4 ภาษา คือ ภาษามาเลย์ จีนกลาง ทมิฬ และอังกฤษ

โครงสร้างอายุ เพศ และการศึกษา

ประชากรส่วนใหญ่อยู่ในวัยทำงานโดย 72 เปอร์เซ็นต์ของจำนวนประชากรอยู่ในช่วงอายุ 15-64 ปี ประชากรจำนวน 19 เปอร์เซ็นต์อายุต่ำกว่า 15 ปี และประมาณ 9 เปอร์เซ็นต์ของประชากรอายุ 65 ปีหรือมากกว่า ค่ากลางของอายุประชากรอยู่ที่ 36.2 ปี

สัดส่วนของประชากรจำแนกตามเพศมีความใกล้เคียงกัน โดยประชากรเพศหญิงมากกว่าเพศชายเพียงเล็กน้อย คือ 1,000 ต่อ 982 และมีอัตราประชากรที่อ่านออกเขียนได้ 95 เปอร์เซ็นต์ (<http://www.singstat.gov.sg>)

1.3 รัฐบาล

ประเภทของรัฐบาลและการแบ่งส่วนบริหาร

สิงคโปร์มีรูปแบบการปกครองเป็นแบบสาธารณรัฐ (ประชาธิปไตยแบบรัฐสภา มีสภาเดียว) (Parliamentary Republic) โดยมีประธานาธิบดีเป็นประมุข และนายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้าฝ่ายบริหาร

ระบบกฎหมาย รัฐสภาและการเลือกตั้ง

ระบบกฎหมาย แบบจารีตประเพณี (Common Law)

รัฐสภา เป็นแบบสภาเดียว (Unicameral Parliament) ประกอบด้วย 84 ที่นั่ง การเลือกตั้งประธานาธิบดีสิงคโปร์

นายเอส อาร์ นาธาน (อายุ 81 ปี เป็นประธานาธิบดีคนที่ 6 ของสิงคโปร์ แต่เป็นประธานาธิบดีคนที่ 2 ที่มาจากการเลือกตั้ง) เข้าพิธีสาบานตนรับตำแหน่งสมัยที่สองเมื่อวันที่ 1 กันยายน 2548 [เมื่อวันที่ 13 สิงหาคม 2548 คณะกรรมการเลือกตั้งประธานาธิบดี (Presidential Elections Committee) ได้ประกาศว่า นายนาธานได้เป็นประธานาธิบดี โดยอัตโนมัติเนื่องจากผู้สมัครแข่งขันคนอื่นขาดคุณสมบัติ]

การเลือกตั้งทั่วไป

เมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม 2549 สิงคโปร์ได้จัดการเลือกตั้งทั่วไป ก่อนสภาผู้แทนราษฎรจะครบวาระในเดือนพฤศจิกายนปี 2550 และเป็นการเลือกตั้งครั้งแรกนับตั้งแต่ นายลี เซียน ลุง เข้าดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี และเป็นครั้งที่ 13 นับตั้งแต่สิงคโปร์แยกตัวออกจากสหพันธรัฐมาลายาเมื่อปี 2508 ซึ่งพรรคกิจประชาชน (People's Action Party – PAP) ภายใต้การนำของนายลี เซียน ลุง ได้รับชัยชนะอย่างท่วมท้น โดยมีสมาชิกของพรรค PAP ได้รับเลือกตั้งจำนวน 82 ที่นั่งจากทั้งหมด 84 ที่นั่งในสภาผู้แทนราษฎร (ด้วยจำนวนคะแนนเสียงสนับสนุนจากผู้ลงคะแนนเสียงทั้งหมด ร้อยละ 66.6) สำหรับอีก 2 ที่นั่งเป็นของพรรค Worker's Party (WP) และ Singapore Democratic Alliance (SDA)

ในการเลือกตั้งครั้งล่าสุดนี้ มีพรรคการเมืองรวม 4 พรรคส่งผู้สมัครลงแข่งขัน ได้แก่ พรรค People's Action Party ซึ่งเป็นพรรคฝ่ายรัฐบาล และพรรคฝ่ายค้านอีก 3 พรรค ประกอบด้วย

(1) พรรค Worker's Party (WP) ก่อตั้งเมื่อปี 2500 ภายใต้การนำของนาย Low Thia Kiang

(2) พรรค Singapore Democratic Alliance (SDA) ก่อตั้งเมื่อปี 2544 และเป็นความร่วมมือของหลายพรรคการเมือง ได้แก่ National Solidarity Party (NSP), Singapore Malay National Organization (PKMS), Singapore People's Party (SPP) และ Singapore Justice Party ภายใต้การนำของนาย Chiam See Tong

(3) พรรค Singapore Democratic Party (SDP) ก่อตั้งเมื่อปี 2523 โดยมีนาย Chee Soo Juan เป็นเลขาธิการ

การเลือกตั้งของสิงคโปร์ประกอบด้วยเขตเลือกตั้งผู้แทนเดียว (Single Member Constituency – SMC) จำนวน 9 เขต และเขตเลือกตั้งกลุ่มผู้แทน (Group Representation Constituency – GRC) จำนวน 14 เขต ซึ่งพรรค PAP ได้ส่งผู้ลงสมัครในทุกเขต ขณะที่พรรคฝ่ายค้านได้ส่งผู้สมัครในเขต SMC จำนวน 9 เขต และเขต GRC จำนวน 7 เขต รวม 47 ที่นั่ง ซึ่งเป็นจำนวนมากกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมด

มีชาวสิงคโปร์ที่มีสิทธิเลือกตั้ง 1.2 ล้านคน โดยมีผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้งร้อยละ 94.01

การจัดตั้งคณะรัฐมนตรีชุดใหม่

เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2549 นายลี เซียน ลุง นายกรัฐมนตรีสิงคโปร์ได้ประกาศแต่งตั้งคณะรัฐมนตรีชุดใหม่ ซึ่งจะเข้าพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีสิงคโปร์ในวันที่ 30 พฤษภาคม 2549

คณะรัฐมนตรีชุดนี้ประกอบด้วยรัฐมนตรีจากคณะรัฐมนตรีชุดก่อนและยังคงดำรงตำแหน่งเดิมเป็นส่วนใหญ่ โดยเฉพาะตำแหน่งหลัก อาทิ นายโก๊ะ จ๊ก ตง เป็นรัฐมนตรีอาวุโส นายลี กวน ยู เป็นรัฐมนตรีที่ปรึกษา ศาสตราจารย์ เอส จายากุมาร์ เป็นรองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกฎหมาย และรัฐมนตรีประสานงานกิจการด้านความมั่นคงแห่งชาติ นายจอร์จ เยียว เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ และนายเตียว ซี เยียน เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

รัฐมนตรีในคณะรัฐมนตรีชุดเดิมที่ไม่ได้กลับมาดำรงตำแหน่งอีก ได้แก่ นายเยียว เซียว ตง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม (www.mfa.go.th)

ประธานาธิบดี นายเอส อาร์ นาธาน (Sellapan Rama Nathan or S R Nathan) (ดำรงตำแหน่งสองสมัยตั้งแต่ 1 กันยายน 2542 -ปัจจุบัน)

นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีกระทรวงการคลัง

นายลี เซียน ลุง (Lee Hsien Loong) ได้รับเลือกตั้งครั้งแรก เมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม 2549 และเข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ 30 พฤษภาคม 2549

รัฐมนตรีกระทรวงการค้าและอุตสาหกรรม นายลิม ฮึง เคียง (Lim Hng Kiang)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ นายจอร์จ เยียว (George Yeo)

กลุ่มเรียกร้องทางการเมืองและผู้นำต่าง ๆ NA

1.4 การเป็นสมาชิกองค์กรระหว่างประเทศ

APEC, APT, ARF, AsDB, ASEAN, BIS, C, CP, EAS, G-77, IAEA, IBRD, ICAO, ICC, ICFTU, ICRM, IDA, IFC, IFRCS, IHO, ILO, IMF, IMO, Interpol, IOC, IPU, ISO, ITU, MIGA, NAM, OPCW, PCA, UN, UNCTAD, UPU, WCL, WCO, WHO, WIPO, WMO, WTO
(www.cia.gov)

1.5 การจัดทำความตกลงทางการค้า ปัจจุบันสิงคโปร์ได้จัดทำและอยู่ระหว่างการจัดทำความตกลงการค้าเสรีจำนวนทั้งสิ้น 22 ฉบับ ประกอบด้วย

ความตกลงเขตการค้าเสรี	สถานะ
1. AFTA	เจรจาเสร็จสิ้น
2. ASEAN-China(ACFTA)	เจรจาสินค้าเสรีเสร็จสิ้น
3. ASEAN-Korea(AKFTA)	เจรจาเสร็จสิ้น
4. Australia (SAFTA)	เจรจาเสร็จสิ้นมีผลบังคับใช้ 28 กค. 46
5. Hashemite Kingdom of Jordan (SJFTA)	เจรจาเสร็จสิ้นมีผลบังคับใช้ 22 สค. 48
6. India (CECA)	เจรจาเสร็จสิ้น ลงนาม 29 มิย. 48
7. Japan (JSEPA)	เจรจาเสร็จสิ้นมีผลบังคับใช้ 30 พย. 45
8. Korea (KSFTA)	เจรจาเสร็จสิ้นมีผลบังคับใช้ 2 มีค. 49
9. New Zealand (ANZSCEP)	เจรจาเสร็จสิ้น ลงนาม 14 พย. 43
10. Panama(PSFTA)	เจรจาเสร็จสิ้น ลงนาม 1 มีค. 49
11. Switzerland, Liechtenstein, Norway and Iceland (ESFTA)	เจรจาเสร็จสิ้นมีผลบังคับใช้ 1 มค. 46
12. Trans-Pacific SEP (Brunei, New Zealand, Chile, Singapore)	เจรจาเสร็จสิ้นมีผลบังคับใช้ตั้งแต่ปี 2549
13. United States (USSFTA)	เจรจาเสร็จสิ้นมีผลบังคับใช้ 1 มค. 47
14. ASEAN-Australia and New Zealand	อยู่ระหว่างการเจรจา
15. ASEAN-India	อยู่ระหว่างการเจรจา
16. ASEAN-Japan	อยู่ระหว่างการเจรจา
17. Canada-Singapore	อยู่ระหว่างการเจรจา
18. China-Singapore	อยู่ระหว่างการเจรจา
19. GCC (The Gulf Cooperation Council)-Singapore	อยู่ระหว่างการเจรจา
20. Mexico-Singapore	อยู่ระหว่างการเจรจา
21. Pakistan-Singapore	อยู่ระหว่างการเจรจา
22. Singapore-Peru	อยู่ระหว่างการเจรจา

หมายเหตุ The Gulf Co-operation Council ประกอบด้วยประเทศผู้ผลิตน้ำมันต่างๆ รวม 6 ประเทศ ได้แก่ ซาอุดีอาระเบีย บาห์เรน คูเวต โอมาน กาตาร์ และสหรัฐอาหรับเอมิเรต

(www.iesingapore.gov.sg)

2. ข้อมูลเศรษฐกิจ

2.1. ภาพรวมเศรษฐกิจ

สิงคโปร์เป็นประเทศที่ประสบความสำเร็จจากการเปิดเสรีทางการค้า มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และมีรายได้ประชาชาติต่อหัวสูงเท่าๆ กับประเทศใหญ่ 4 ประเทศในกลุ่ม EU สิงคโปร์เป็นประเทศที่พึ่งพาการส่งออกสูง มีสัดส่วนของมูลค่าการค้าต่อ GDP สูงที่สุดในโลก คือ 3:1 ในช่วงปี 2545-2546 ซึ่งเป็นช่วงที่เศรษฐกิจโลกถดถอย เกิดปัญหาความไม่สงบในตะวันออกกลาง การก่อการร้าย และปัญหาการระบาดของโรคซาร์ทำให้เศรษฐกิจสิงคโปร์เติบโตเพียงเล็กน้อยคือ 2.2 และ 1.1 เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ อย่างไรก็ตามตั้งแต่ปี 2547 จนกระทั่งปัจจุบันเศรษฐกิจสิงคโปร์เติบโตอย่างเกินเป้าหมาย โดยมีการขยายตัวในอัตราร้อยละ 8.4 6.4 และ 7.9 ในปี 2547 2548 และ 2549 ตามลำดับ ทั้งนี้เป็นผลมาจากการกระตุ้นเศรษฐกิจ ดอกเบี้ยต่ำ และการส่งออกที่เพิ่มขึ้น เนื่องจากการขยายตัวของอุปสงค์โดยรวม (ทั้งภายในและภายนอกประเทศ) ซึ่งขยายตัวในอัตราร้อยละ 9.6 และ 9.5 ในปี 2548 และ 2549 ตามลำดับ ทั้งนี้ส่วนหนึ่งเกิดจากโครงการใหญ่ๆ ที่เกิดขึ้นในสิงคโปร์เช่น โครงการ Integrated Resort at Marina South โครงการหลายพันล้าน สิงคโปร์ดอลลาร์ด้านปิโตรเคมีของบริษัทเชลล์

2.2. ดัชนีเศรษฐกิจ

GDP At Current Market Prices (US\$m) (2550)	132,161.2
Per Capita GDP (US \$)	29,474.48
อัตราประชากรในวัยทำงานจำแนกตามภาคธุรกิจต่าง ๆ (%) (2548)	
ภาคอุตสาหกรรม	21.4
ภาคบริการการเงิน	4.9
ภาคธุรกิจ	10.9
งานบริหารและการจัดการ	10.8
งานผู้เชี่ยวชาญและเทคนิค	26.5
อัตราการว่างงาน (%) (2548)	3.4
อัตราเงินเฟ้อ (%) (2548)	1

(<http://www.singstat.gov.sg>)

อุตสาหกรรมที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ อุตสาหกรรมที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศคือ เคมี (32.5%) อิเลคทรอนิกส์ (32.4%) Biomedical (10.1%) Precision Engineering (9.8%) Transport Engineering (8.5%)

(<http://www.singstat.gov.sg>)

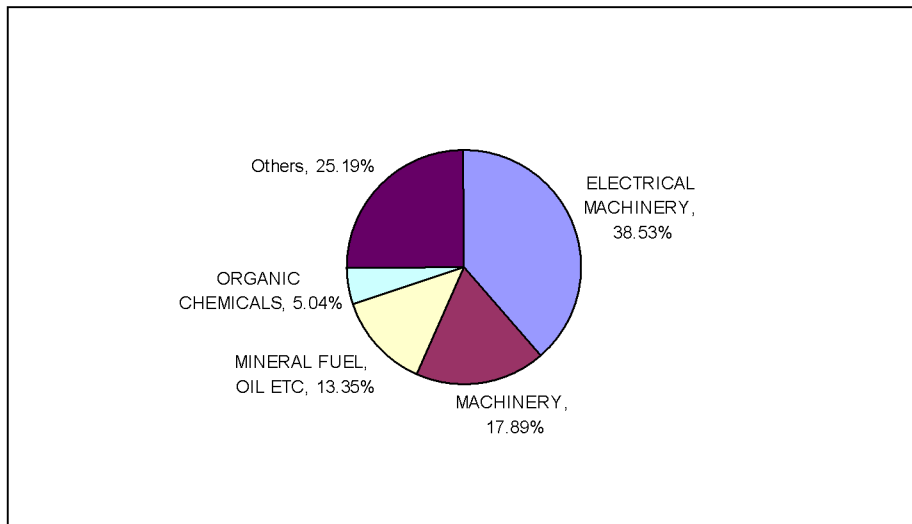
เงินลงทุน FDI ในปี 2548 การไหลของ FDI ไปยังสิงคโปร์มีมูลค่า 20,080.50 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยมีแหล่งเงินทุนที่สำคัญคือ สหรัฐฯ (17.57%) อังกฤษ (17.42%) และญี่ปุ่น (10%) (ASEAN Secretariat)

ภาคการผลิตที่สำคัญ คือ ภาคอุตสาหกรรม (26.8% ของ GDP) ภาคธุรกิจบริการ (12.6% ของ GDP) การคมนาคมและการสื่อสาร (11.9% ของ GDP) ภาคการเงิน (10.8% ของ GDP) ก่อสร้างและสาธารณูปโภค (3.6% ของ GDP) อื่นๆ (34.3% ของ GDP) (<http://www.economist.com>)

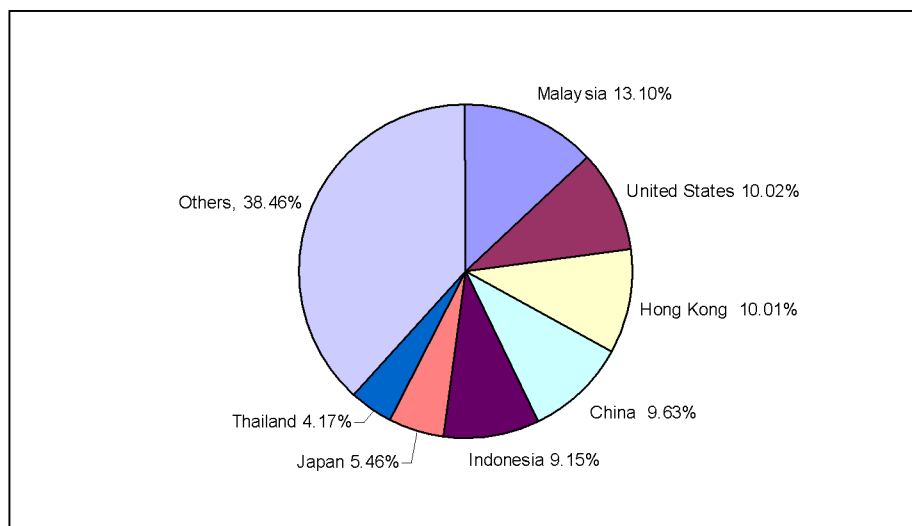
ประเทศคู่ค้าที่สำคัญ ได้แก่ ฮองกง อินโดนีเซีย ซาอุดีอาระเบีย ออสเตรเลีย ไต้หวัน ญี่ปุ่น ภูเก็ต มาเลเซีย เวียดนาม เนเธอร์แลนด์ สหราชอาณาจักร ปานามา อินเดีย และไทย

มูลค่าการค้า ในปี 2549 การค้ารวมของสิงคโปร์มีมูลค่า 810 พันล้านเหรียญสิงคโปร์ดอลลาร์ (ประมาณ 507 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ) ขยายตัว 13 เปอร์เซ็นต์ โดยขยายตัวลดลงจากปีก่อน 1 เปอร์เซ็นต์ โดยการขยายตัวของการส่งออกและนำเข้าเป็น 13 และ 14 เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ

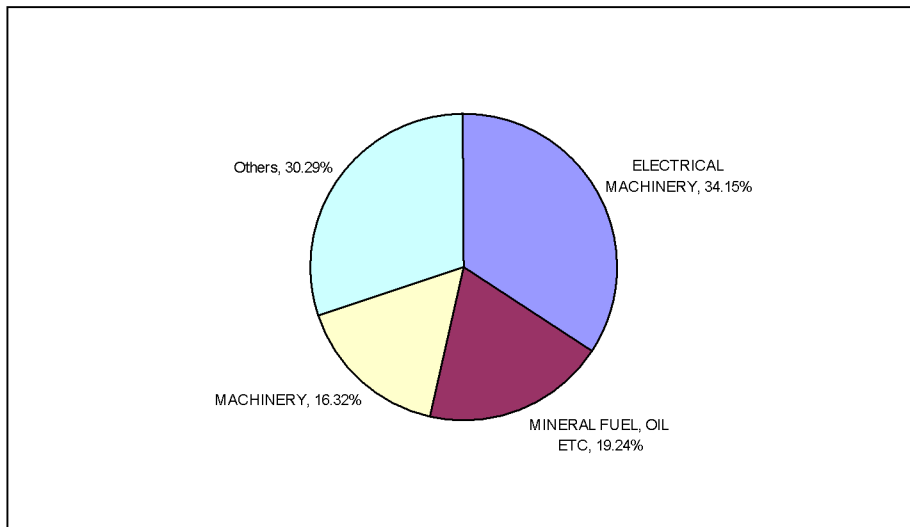
สินค้าที่ส่งออกที่สำคัญ

ตลาดส่งออกที่สำคัญ

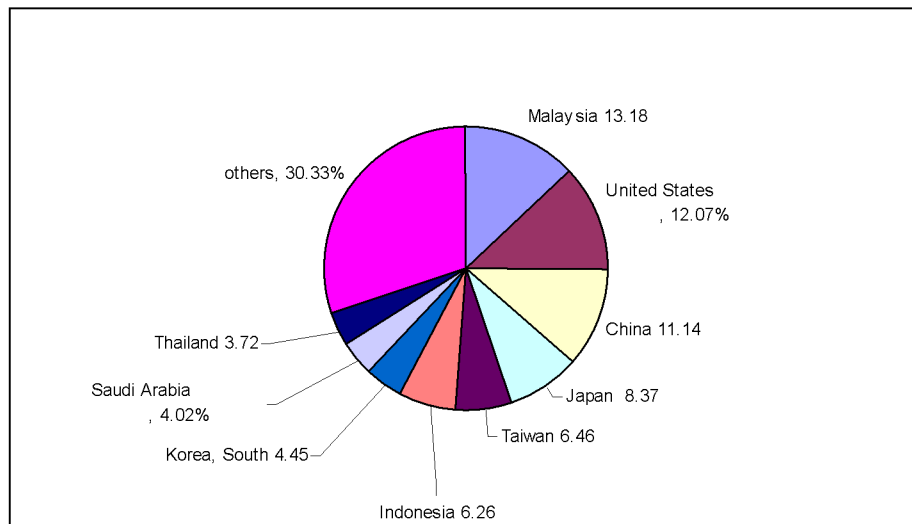

สินค้านำเข้าที่สำคัญ

แหล่งนำเข้าหลัก

สัดส่วนของการนำเข้าจากแหล่งนำเข้าที่สำคัญ

ทุนสำรองระหว่างประเทศ 134.6 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ (ประมาณการปี 2549)

ดุลบัญชีเดินสะพัด 35.6 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ (ประมาณการปี 2549)

หนี้สินระหว่างประเทศ 24.3 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ (ประมาณการปี 2549)

สกุลเงิน สิงคโปร์ดอลลาร์ (SGD)

อัตราแลกเปลี่ยน 1 USD ต่อ SGD - 1.595 (2006), 1.6644 (2005), 1.6902 (2004),
1.7422 (2003), 1.7906 (2002)

ปีงบประมาณ 1 เม.ย. -31 มี.ค.

3. การเมืองและสังคม

สิงคโปร์มีเสถียรภาพและความต่อเนื่องทางการเมืองโดยมีรัฐบาลภายใต้การนำของพรรค People's Action Party (PAP) มาโดยตลอดนับตั้งแต่แยกตัวออกจากมาเลเซียเมื่อปี 2508

พรรคการเมือง People's Action Party หรือ PAP [นำโดย LEE Hsien Loong]; Singapore Democratic Alliance หรือ SDA [นำโดย CHIAM See Tong]; Singapore Democratic Party หรือ SDP [นำโดย CHEE Soon Juan]; Workers' Party หรือ WP [นำโดย Sylvia LIM Swee Lian]

ทั้งนี้ SDA รวมถึง National Solidarity Party หรือ NSP, Singapore Justice Party หรือ SJP, Singapore National Malay Organization หรือ PKMS, Singapore People's Party หรือ SPP

4. นโยบายเศรษฐกิจ

ในระยะสั้นสิงคโปร์ได้ดำเนินมาตรการลดค่าใช้จ่ายโดยรวมในการผลิตด้วยการลด corporate tax rate และลดอัตราเงินที่ต้องสมทบให้กับ retirement fund และ central provident fund เพื่อรักษาศักยภาพในการแข่งขันซึ่งมีการแข่งขันจากผู้ผลิตในภูมิภาคที่สามารถผลิตสินค้าได้ในราคาต่ำกว่า ในระยะยาวมุ่งเน้นที่จะเพิ่ม Total Factor Productivity (TFP) และเพื่อมุ่งไปสู่ higher value-added industries สิงคโปร์ได้ลงทุนในสาธารณูปโภคสำหรับอุตสาหกรรมที่ให้ความสำคัญเพื่อดึงดูดการลงทุนในอุตสาหกรรมเหล่านั้นจากภาคเอกชน นอกจากนี้ยังมีนโยบายอุตสาหกรรมที่จะผันเงินฝากที่มีอยู่สูงมากไปลงทุนในอุตสาหกรรมที่รัฐให้ความสนใจผ่านทาง การลงทุนใน Government Linked Companies (GLCs)

นโยบายอุตสาหกรรม

นโยบายอุตสาหกรรมของสิงคโปร์มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดสภาพแวดล้อมและนโยบายการลงทุนที่ก่อให้เกิดความมั่นคงในเศรษฐกิจมหภาค รวมทั้งใช้ภาษีและสิ่งจูงใจเพื่อดึงดูดนักลงทุนไปยังสาขาที่สำคัญต่อการพัฒนาของสิงคโปร์ ในช่วงระยะแรกของการพัฒนาของประเทศ Statutory board และ GLCs ได้มีบทบาทสำคัญและมีอำนาจต่อเศรษฐกิจของประเทศ ทั้งนี้ GLCs มีสัดส่วนประมาณ 13 เปอร์เซ็นต์ของ GDP ของประเทศ ทั้งนี้บริษัทหลักในเครือ Temasek เกี่ยวข้องกับด้านการเงิน โทรคมนาคมและสื่อ การขนส่งและโลจิสติกส์ และสาธารณูปโภค

รัฐบาลสิงคโปร์พยายามที่จะวางแนวทางการเติบโตของประเทศใหม่โดยลดความเสี่ยงจากวัฏจักรของอุปสงค์ด้านสินค้าเทคโนโลยีและสารสนเทศ ด้วยการดึงดูดการลงทุนส่วนใหญ่ไปยังอุตสาหกรรมการผลิตยาและเทคโนโลยีทางการแพทย์ (Pharmaceuticals and medical technology) และยังคงมุ่งพัฒนาสิงคโปร์ให้เป็นศูนย์กลางด้านการเงินและเทคโนโลยีระดับสูงของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ถ้อยแถลงของนายกรัฐมนตรีสิงคโปร์ในวันชาติ ปี 2549

เมื่อวันที่ 21 สิงหาคม 2549 นายลี เซียน ลุงได้กล่าวถ้อยแถลงต่อประชาชนในโอกาสวันชาติสิงคโปร์ (National Day Rally Speech) โดยได้ระบุถึงทิศทางในการพัฒนาประเทศว่าถึงแม้สิงคโปร์จะเป็นประเทศที่ดึงดูดนักลงทุน เนื่องจากสภาพแวดล้อมดี สะอาด ปลอดภัย และสามารถคาดการณ์ได้ ซึ่งทำให้มีโครงการใหญ่ๆ หลายโครงการจากต่างประเทศสนใจที่จะมาลงทุนในสิงคโปร์ แต่สิงคโปร์จะไม่อยู่เฉยๆ เพื่อรอการลงทุนจากต่างชาติเท่านั้น สิงคโปร์จะพัฒนาศักยภาพของตนเอง เช่นในด้าน R&D จะมุ่งพัฒนาใน 3 สาขา คือ 1) Biomedical 2) Water technology 3) สื่อดิจิทัล โดยในสาขา Biomedical นั้นสิงคโปร์มีพื้นฐาน มีนักวิทยาศาสตร์ และมีชื่อเสียงในด้านนี้อยู่บ้างแล้ว สิงคโปร์จะลงทุนมากขึ้นใน

สาขานี้เพื่อทำ clinical research และค้นหาวิธีการที่จะดูแลคนไข้ได้อย่างดีที่สุด ทั้งในด้านการรักษาและขั้นตอนการดูแลเพื่อสร้างสิงคโปร์ให้มีบริการการรักษาและการดูแลทางการแพทย์ที่ดีมากยิ่งขึ้น ในสาขาเทคโนโลยีน้ำซึ่งสำคัญกับประเทศที่เป็นเกาะอย่างสิงคโปร์และสิงคโปร์ได้เปรียบเนื่องจากมีบริษัทชั้นนำอยู่แล้ว สิงคโปร์ควรลงทุนในด้านนี้ต่อไปเพื่อให้สามารถส่งออกเทคโนโลยีน้ำไปยังประเทศอื่นๆ ในตะวันออกกลางและจีนได้ ในสาขาสื่อมัลติมีเดียซึ่งรวมถึงเกมคอมพิวเตอร์ ภาพยนตร์ animation และการตูน ซึ่งสิงคโปร์มีศักยภาพ โดยดูได้จากบริษัท animation ยักษ์ใหญ่ของญี่ปุ่นได้มาลงทุนร่วมกับ Nanyang Technological University ของสิงคโปร์เพื่อผลิต animation ด้วยเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ของ Nanyang จะทำให้ลดค่าใช้จ่ายในการผลิต animation ลงได้ถึง 40 เปอร์เซ็นต์ (Speech of Lee Hsien Loong in National Day 2006, Trade Policy Review)

5. มาตรการด้านภาษี

สิงคโปร์เป็นประเทศที่เปิดกว้างต่อการค้าเสรี เกือบจะไม่มีภาษีสินค้านำเข้า มีเพียงสินค้า 6 tariff lines ที่ถูกเก็บ specific rate of duty ซึ่งเป็นสินค้าประเภทแอลกอฮอล์ ในขณะที่ applied tariff สำหรับสินค้าอื่นๆ เป็นศูนย์ อย่างไรก็ตามยังมีช่องว่างระหว่างภาษีที่เก็บจริงในปัจจุบันและภาษีที่ผูกพันกับ WTO จึงมีโอกาสที่สิงคโปร์จะขึ้นภาษีที่เก็บจริงเท่ากับที่ผูกพัน

ในปี 2546 สิงคโปร์ผูกพัน 69 เปอร์เซ็นต์ของรายการภาษีกับ WTO (สิงคโปร์ผูกพัน 100 เปอร์เซ็นต์ของรายการภาษีของสินค้าเกษตร) โดยอัตราภาษีที่ผูกพันอยู่ที่ 6.5 เปอร์เซ็นต์ หรือต่ำกว่า สำหรับสินค้าประเภทไขมัน น้ำมัน ผลิตภัณฑ์จากผัก อาหารแปรรูป หนังสือพิมพ์ สิ่งทอ ปศุสัตว์และผลิตภัณฑ์จากแร่ธาตุ จะมีอัตราภาษีที่ผูกพันสูงกว่า

สิงคโปร์เก็บภาษีสรรพสามิตกับสินค้าแอลกอฮอล์ บุหรี่ ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม และยานยนต์ และมีการเก็บ Goods and Services Tax กับสินค้านำเข้าและสินค้าที่ผลิตภายในประเทศ โดยมีการเก็บในอัตราที่เพิ่มจาก 3 เปอร์เซ็นต์ เป็น 4 และ 5 เปอร์เซ็นต์ในปี 2546 และ 2547 ตามลำดับ และมีแนวโน้มจะขึ้นเป็น 7 เปอร์เซ็นต์ในปี 2550 ตามคำประกาศของนายกรัฐมนตรีในรัฐสภาเพื่อนำเงินรายได้จากการเก็บภาษีเพิ่มขึ้นนี้ไปชดเชยให้กับผู้มีรายได้น้อยที่ไม่ได้รับผลประโยชน์จากการค้าเสรี และเป็นการลดช่องว่างของสถานะทางเศรษฐกิจของประชาชนด้วย

อัตราภาษีนำเข้าของสิงคโปร์

สินค้า	เฉลี่ยอัตราภาษีที่ผูกพัน	อัตราภาษีที่เก็บจริง (2547)
รวมทุกสินค้า	6.9	0
เกษตร	9.5	0
อุตสาหกรรม	6.3	0

(Trade Policy Review)

6. มาตรการที่มีใช้ภายใน/มาตรการอื่นๆ

มาตรการสุขอนามัยพืช สิงคโปร์เป็นประเทศที่เข้มงวดกับมาตรการสุขอนามัยพืชซึ่งอยู่ภายใต้การดำเนินการของAgri-Food and Veterinary (AVA) โดยผลิตภัณฑ์อาหารในแต่ละใบขนส่งจะถูกตรวจสอบโดยศุลกากรของสิงคโปร์ ทั้งนี้ สินค้าบางชนิดโดยเฉพาะอย่างยิ่งเนื้อสัตว์ สัตว์ปีกและไข่ไก่สด อนุญาตให้นำเข้าได้จากแหล่งประเทศที่กำหนดเท่านั้น และในบางกรณีอนุญาตเฉพาะฟาร์ม โรงฆ่า และโรงงานแปรรูปที่ได้รับอนุญาตเท่านั้น

มาตรการฉุกเฉิน สิงคโปร์เป็นประเทศที่มีการใช้มาตรการฉุกเฉินน้อยมาก ปัจจุบันมีการใช้ anti-dumping measure กับสินค้า Steel Reinforcement bars จากมาเลเซียและตุรกี ไม่มีการใช้ countervailing measure ในปัจจุบัน และยังไม่มีการออกกฎหมาย safeguard ในสิงคโปร์

การออกใบอนุญาตการนำเข้า การออกใบอนุญาตนำเข้าของสิงคโปร์มีทั้งแบบอัตโนมัติและไม่อัตโนมัติขึ้นอยู่กับชนิดของสินค้า สินค้าที่มีการออกใบอนุญาตอัตโนมัติได้แก่ผักและผลไม้สด สิ่งมีชีวิต เนื้อสัตว์ เนื้อปลาและผลิตภัณฑ์ ของเล่นเด็ก फिल्म วีดีโอเทป เป็นต้น

สินค้าที่มีการออกใบอนุญาตแต่ไม่อัตโนมัติได้แก่ สารที่ให้ความหวาน ผลิตภัณฑ์อาหารที่เจือสารให้ความหวาน พืชบางชนิด เป็นต้น ทั้งนี้ขั้วจืดอยู่ในสินค้าที่ต้องขอใบอนุญาตไม่อัตโนมัติ ออกให้โดย International Enterprise (IE) Singapore

7. ปัญหาและอุปสรรคทางการค้าของไทย

ปัญหาทางด้านสุขอนามัย เช่น สิงคโปร์กำหนดปริมาณขั้นสูงของซัลเฟอร์ไดออกไซด์ที่ตกค้าง อันเนื่องจากการรมควันเพื่อรักษาคุณภาพลำไย โดยสารซัลเฟอร์ไดออกไซด์ (SO2) ตกค้างบนเปลือก ลำไยได้ไม่เกิน 250 ppm และไม่อนุญาตให้มีสารตกค้างในเนื้อลำไย การกำหนดให้ฟาร์มเลี้ยงไก่ สุกร โรงฆ่า และแปรรูป ของไทยต้องได้รับการตรวจสอบและอนุญาตจากหน่วยงาน Agri-Food & Veterinary Authority (AVA) ของสิงคโปร์ จึงสามารถส่งออกไปยังสิงคโปร์ได้ นอกจากนี้ในกรณีของสุกรต้องได้รับการรับรองว่าปลอดภัยจากโรคเท้าเปื่อย และต้องได้รับการรับรองจากองค์การโรคระบาดสัตว์โลก (OIE) อีกด้วย

ปัญหาด้านความเข้มงวดในการอนุญาตให้ชาวต่างชาติเข้าไปประกอบอาชีพ เช่น ผู้ประกอบอาชีพพ่อครัวและผู้ให้บริการนวดของไทย

8. ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจกับประเทศไทย

8.1. ความร่วมมือภาคเอกชน

8.1.1. จัดตั้งสภาธุรกิจสิงคโปร์-ไทย

เมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน 2537 ไทยและสิงคโปร์ได้จัดตั้งสภาธุรกิจไทย-สิงคโปร์ (Thai-

Singapore Business Council – TSBC) โดยมีภาคีรัฐบาลของแต่ละฝ่ายให้การสนับสนุน และมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมกิจกรรมทางเศรษฐกิจระหว่างสองประเทศให้มากยิ่งขึ้น รวมทั้งการร่วมลงทุนในประเทศที่สาม มีการจัดการประชุมอย่างเป็นทางการแล้ว 3 ครั้ง ครั้งล่าสุด จัดที่ประเทศไทยเมื่อเดือนสิงหาคม 2539

8.2. ความร่วมมือภาครัฐ

8.2.1. โครงการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานข้าราชการพลเรือนไทย – สิงคโปร์

(Thailand - Singapore Civil Service Exchange Programme: CSEP)

ก่อตั้งเมื่อปี 2541 มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้หน่วยราชการไทยและสิงคโปร์มีโอกาสพบปะอย่างใกล้ชิดและสร้างความคุ้นเคยระหว่างกัน อันจะนำไปสู่การขยายความร่วมมือที่ดีต่อไป รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของทั้งสองประเทศ เป็นประธานร่วม ในปัจจุบันการประชุมดังกล่าวได้ส่งผลให้ความร่วมมือต่าง ๆ อยู่ภายใต้กลไกที่เป็นระบบ มีลักษณะเป็นพันธมิตรที่ใกล้ชิดและเป็น “หุ้นส่วน” กันมากขึ้น

ประชุมครั้งล่าสุด ครั้งที่ 7 ระหว่างวันที่ 31 กรกฎาคม - 2 สิงหาคม 2549 ณ ประเทศสิงคโปร์

8.2.2. กรอบการขยายความสัมพันธ์ด้านเศรษฐกิจระหว่างสิงคโปร์กับไทย (Singapore-Thailand Enhanced Economic Relationship: STEER)

นายกรัฐมนตรีทั้งสองฝ่ายเห็นชอบให้จัดตั้งขึ้นเมื่อกุมภาพันธ์ 2545 เพื่อเป็นกลไกหลักในการผลักดันความร่วมมือด้านเศรษฐกิจทวิภาคี ทั้งนี้ในรัฐบาลชุดก่อนรองนายกรัฐมนตรีที่ดูแลด้านเศรษฐกิจ (นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์) ได้รับมอบหมายเป็นหัวหน้าหน่วยงานฝ่ายไทย โดยหัวหน้าหน่วยงานฝ่ายสิงคโปร์ คือ พลจัตวาจอร์จ เยียว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการค้าและอุตสาหกรรม มีการจัดประชุมแล้ว 2 ครั้ง ครั้งล่าสุดจัดประชุม เมื่อวันที่ 22-23 พฤศจิกายน 2548 โดยไทยเป็นเจ้าภาพ และสิงคโปร์จะเป็นเจ้าภาพการประชุม STEER ครั้งที่ 3 ณ ประเทศสิงคโปร์ ในการประชุมสองครั้งที่ผ่านมา มีการลงนาม MOU รวมทั้งสิ้น 20 ฉบับ ดังนี้

STEER ครั้งที่ 1 จำนวน 9 ฉบับ

1. MOU on the 1987 Agreement Among ASEAN-6 for the Promotion and Protection of Investments
2. MOU on Capital Market Cooperation
3. MOU on Investment in Holiday Inn Resort, Phuket
4. Contract to supply & operate Fleet of Coal Vessels for Banpu in Indonesia
5. Logistic Joint-Venture Agreement
6. Distribution Agreement in Thailand
7. Form a partnership to build eGovt and Business Process Management Labs.
8. MOU on cooperation in logistics study

9. MOU on closer collaborative Partnership in logistics study

STEER ครั้งที่ 2 จำนวน 11 ฉบับ

10. MOU on the Bilateral Investment Guarantee Agreement

11. Addendum to MOU dated 27th August 2003

12. MOU on Cooperation in Logistics Studies

13. MOU on Cooperation in Logistics Studies

14. Contract to Supply and Operate Fleet of Coal Vessels for Banpu in Indonesia

15. Logistics Joint Venture Agreement

16. MOU on the Feasibility study of Joint establishment of a Science Park on the Eastern Seaboard of Thailand

17. MOU on Amata Housing Project for Worker level

18. MOU on Investment in Holiday Inn Resort, Phuket

19. Distribution Agreement in Thailand

20. MOU on Enhancing Cooperation between Thailand and Singapore Supply Chain

Networks

8.3. สภาวะการค้าไทยกับสิงคโปร์

การค้าไทย – สิงคโปร์

สิงคโปร์เป็นคู่ค้าสำคัญอันดับที่ 4 ของไทย (รองจากสหรัฐฯ ญี่ปุ่นและจีน) ไทยเป็นคู่ค้าสำคัญอันดับที่ 6 ของสิงคโปร์ การค้าระหว่างไทยกับสิงคโปร์ในปี 2550 มูลค่า 15,825.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐโดยมีการส่งออก 9,544 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และนำเข้า 6,281.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ไทยเป็นฝ่ายเกินดุลการค้าสิงคโปร์ 3,262.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในช่วง 8 ปีตั้งแต่ปี 2543- 2550 ไทยเกินดุลสิงคโปร์มาตลอดเฉลี่ยปีละประมาณ 2,691.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้าส่งออกจากไทยที่สำคัญ ได้แก่ น้ำมันสำเร็จรูป เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบของเครื่องจักร แผงวงจรไฟฟ้า ส่วนประกอบอากาศยานและอุปกรณ์การบิน เครื่องใช้ไฟฟ้าและส่วนประกอบอื่นๆ เคมีภัณฑ์ เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ รถยนต์ อุปกรณ์ และส่วนประกอบ เครื่องปรับอากาศ และส่วนประกอบ

สินค้านำเข้าไทยที่สำคัญ ได้แก่ เคมีภัณฑ์ แผงวงจรไฟฟ้า เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ สื่อบันทึกข้อมูล ภาพ เสียง น้ำมันสำเร็จรูป เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์ทำจากพลาสติก เครื่องใช้เบ็ดเตล็ด พืชและผลิตภัณฑ์จากพืช

มูลค่า : ล้านบาทสหรัฐ

ปี	ปริมาณการค้ารวม			ส่งออก		นำเข้า		ดุลการค้า
	มูลค่า	สัดส่วน	% Δ	มูลค่า	% Δ	มูลค่า	% Δ	
2543 (2000)	9,497.1	7.2	18.3	6,066.0	19.6	3,428.1	16.1	2,640.9
2544 (2001)	8,149.8	6.4	-14.2	5,261.4	-13.3	2,844.1	-17.0	2,461.5
2545 (2002)	8,441.3	6.3	4.1	5,555.2	5.6	2,886.1	1.5	2,669.1
2546 (2003)	9,088.3	5.9	7.7	5,853.6	5.4	3,234.7	12.1	2,618.9
2547 (2004)	11,179.7	5.8	23.05	7,031.9	20.2	4,147.7	28.2	2,884.2
2548 (2005)	13,070.5	5.7	17.04	7,690.9	9.44	5,379.6	29.94	2,311.3
2549 (2006)	14,034.6	5.4	7.4	8,357.2	6.4	5,677.7	5.6	2,679.8
2550 (2007)	15,825.5	5.4	12.7	9,544.0	6.3	6,281.5	10.6	3,262.5

หมายเหตุ : สัดส่วน = การค้าสองฝ่ายต่อการค้ารวมของไทยทั้งหมด, % Δ = % การเปลี่ยนแปลง
ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยความร่วมมือของกรมศุลกากร

การส่งสินค้าออกไปสิงคโปร์

มูลค่า : ล้านบาทสหรัฐ

รายการ	มูลค่า : ล้านบาทสหรัฐ					% Δ	
	2547	2548	2549	2549 (ม.ค.-ธค.)	2550 (ม.ค.-ธค.)	2549 (ม.ค.-ธค.)	2550 (ม.ค.-ธค.)
1 น้ำมันสำเร็จรูป	810.1	1,173.1	1,633.9	1,633.9	1,269.2	39.3	-22.3
2 เครื่องคอมพิวเตอร์อุปกรณ์และส่วนประกอบ	1,96.1	1,605.1	1,647.8	1,647.8	1,218.0	2.7	-26.1
3 เครื่องจักรกลและส่วนประกอบของเครื่องจักร	107.2	148.1	194.0	194.0	1,215.6	30.9	526.5
4 แผงวงจรไฟฟ้า	484.7	765.2	679.2	679.2	718.6	-11.2	5.8
5 ส่วนประกอบอากาศยานและอุปกรณ์การบิน	339.3	456.6	541.5	541.5	686.2	18.6	26.7
6 เครื่องใช้ไฟฟ้าและส่วนประกอบอื่นๆ	273.3	164.1	107.1	107.1	601.2	-34.7	461.4
7 เคมีภัณฑ์	174.9	224.0	265.9	265.9	293.7	18.7	10.4
8 เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์	126.6	129.1	164.9	164.9	230.7	27.7	39.9
9 รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ	272.9	344.4	326.4	214.6	214.6	-5.2	-34.2
10 เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ	89.7	108.8	105.8	105.8	147.1	-2.8	39.0
รวม 10 รายการ	4,174.8	5,118.5	5,666.5	5,666.5	6,594.9	10.7	16.4
อื่นๆ	2,852.2	2,570.6	2,690.7	2,690.7	2,949.2	4.7	9.6
มูลค่ารวม	7,027.0	7,689.2	8,357.2	8,357.2	9,544.0	8.7	14.2

หมายเหตุ : % Δ = % การเปลี่ยนแปลง

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยความร่วมมือของกรมศุลกากร

การนำเข้าสินค้าจากสิงคโปร์

มูลค่า : ล้านบาทสหรัฐ

2	แผงวงจรไฟฟ้า	691.1	684.8	751.6	751.6	748.9	9.7	-0.4
3	เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และ	316.6	622.7	890.6	890.6	673.0	43.0	-24.4
4	สื่อบันทึกข้อมูล ภาพ เสียง	73.2	114.0	82.8	82.8	621.0	-27.3	649.9
5	น้ำมันสำเร็จรูป	248.9	591.9	365.1	365.1	527.8	-38.3	44.5
6	เครื่องใช้ไฟฟ้าและ	982.8	988.6	622.2	622.2	478.7	84.3	-14.5

7	เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ	218.3	287.7	292.2	292.2	348.3	1.5	19.2
8	ผลิตภัณฑ์ที่ทำจากพลาสติก	105.3	123.6	136.8	136.8	149.5	10.7	9.2
9	เครื่องใช้เบ็ดเตล็ด	57.0	119.6	115.0	115.0	140.9	-3.9	22.5
10	พืชและผลิตภัณฑ์จากพืช	87.2	90.0	105.1	105.1	129.7	16.9	23.4
รวม 10 รายการ		3,163.3	4,140.3	4,428.8	4,428.8	4,933.6	6.9	11.4
อื่นๆ		976.7	1,237.7	1,248.6	1,248.6	1,347.9	0.9	7.9
มูลค่ารวม		4,140.0	5,377.9	5,677.4	5,677.4	6,281.5	5.6	10.6

หมายเหตุ : $\% \Delta = \% \text{ การเปลี่ยนแปลง}$

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยความร่วมมือของกรมศุลกากร

9. บทสรุป

สิงคโปร์เป็นประเทศขนาดเล็ก ที่มีความสำคัญทางการค้าและอุตสาหกรรม สามารถพัฒนาประเทศได้อย่างรวดเร็วภายในระยะเวลา 4 ทศวรรษ หลังจากที่แยกตัวจากมาเลเซียเมื่อปี 2508 นอกเหนือจากการที่มีตำแหน่งที่ตั้งยุทธศาสตร์ซึ่งเป็นศูนย์กลางการขนส่งทางเรือของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ซึ่งทำให้สิงคโปร์ได้เปรียบทางด้าน การขนส่งและมีบทบาทเป็นพ่อค้าคนกลางระหว่างโลกภายนอกกับประเทศในภูมิภาคแล้ว สิ่งที่ส่งเสริมให้สิงคโปร์พัฒนาทางเศรษฐกิจได้อย่างรวดเร็วอาจเกิดจากปัจจัยดังต่อไปนี้

9.1 การให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรบุคคลซึ่งส่งผลให้อุตสาหกรรมในประเทศสามารถพัฒนาจากอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเป็นหลัก ไปสู่อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีและเพิ่มมูลค่าสูงกว่าได้ในระยะเวลาอันรวดเร็ว

9.2 การที่มีนโยบายทางเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมที่ชัดเจน มี Government Linked Companies (GLCs) ที่เป็นเสมือนแขนขาของรัฐบาลช่วยขับเคลื่อนเศรษฐกิจตามที่นโยบายของรัฐให้ความสำคัญ

9.3 การเชื่อมโยงประเทศกับสังคมโลกด้วยการส่งเสริมความสัมพันธ์ทางการค้า และการเปิดเสรีทางการค้ากับประเทศต่างๆ โดยเฉพาะประเทศคู่ค้าที่สำคัญ ประเทศที่มีศักยภาพ ตลาดใหม่ แหล่งเงินทุน และแหล่งทรัพยากร เช่น จีน อินเดีย เวียดนาม และประเทศในตะวันออกกลาง

อย่างไรก็ดีสิงคโปร์ในปัจจุบันกำลังเผชิญกับการท้าทายอื่นๆ นอกเหนือจากการแข่งขันที่สูงขึ้นในภูมิภาคแล้ว ยังมีแนวโน้มที่จะประสบปัญหาประชากรส่วนใหญ่เข้าสู่วัยสูงอายุซึ่งเป็นปัญหาในลักษณะเดียวกับที่ญี่ปุ่นกำลังประสบอยู่ และปัญหาการปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม

สิงคโปร์มีแนวโน้มที่จะยังคงสร้างเครือข่ายเขตการค้าเสรีของตนเองต่อไปเพื่อส่งเสริมให้ประเทศเล็กๆ อย่างสิงคโปร์ซึ่งพึ่งพาการค้าเป็นหลักได้ประโยชน์อย่างเต็มที่จากโลกาภิวัตน์ โดยเฉพาะการสร้าง ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจกับประเทศผู้ผลิตน้ำมันในตะวันออกกลางซึ่งมีฐานะทางการเงินที่มั่นคง ที่จะส่งเสริมบทบาทการเป็นศูนย์กลางทางการเงินและการค้าของภูมิภาค (Regional financial and trading hub) ของสิงคโปร์ได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้สิงคโปร์ยังมองหาโอกาสที่จะใช้ประโยชน์จากเงินทุนของประเทศเหล่านี้เพื่อการลงทุนไปยังประเทศที่สามที่กำลังมีการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วอย่างเช่น จีนและอินเดีย

หากประเทศไทยมองสิงคโปร์ในฐานะคู่แข่งทางการค้าแล้ว อาจพบว่าไทยอยู่ในสถานะที่แข่งขันได้ยาก แต่หากไทยใช้สิงคโปร์เป็นตัวอย่างในด้านต่างๆ แล้วน่าจะส่งผลดีกับประเทศมากกว่า สิ่งที่ไทยสามารถเรียนรู้ได้จากสิงคโปร์เช่น การมีนโยบายทางด้านเศรษฐกิจการค้ารวมถึงด้านอื่นๆ ที่ชัดเจน ทำให้การพัฒนาของประเทศมีแนวทางที่ทุกฝ่ายมองเห็นได้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน การใช้จุดเด่นของตนและทรัพยากรที่มีอยู่อย่างมีประสิทธิภาพเช่น สถานที่ตั้งของประเทศที่เป็นจุดยุทธศาสตร์ส่งเสริมให้ประเทศของตนเป็นศูนย์กลางทางการค้าและการขนส่ง และการพัฒนาทรัพยากรบุคคลที่สิงคโปร์ถือเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญที่สุดที่ประเทศมีอยู่ให้มีประสิทธิภาพและสามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก เหล่านี้ล้วนเป็นตัวอย่างให้เห็นถึงการปรับตัวและเลือกสิ่งที่เหมาะสมกับประเทศของตนในการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืนและเหมาะสม

สำนักอาเซียน
กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์
มีนาคม 2551